

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 84 (3974)

Anykščiai,

1979 m. liepos mėn. 24 d.

Kaina 2 kap.

Vešlūs pasėliai šeimininkus giria

Anykščių rajono ūkiuose baigėsi tradicinė žemdirbių kultūros apžiūra—konkursas.

Birželio mėnesio pradžioje buvo pravesas pirmasis šios apžiūros etapas, palyginant ūkiuose brigadų ir padalinių pasiekimus. Šio etapo metu reikėjo paskaičiuoti pasėlių tankumą, piktžolėtumą ir visa tai atžymėti šviesoraščiuose. Šis darbas kruopščiai buvo atliktas „Svyturio“, Levaniškio kolūkiuose ir visuose Svėdasų susivienijimo ūkiuose. Tačiau „Ažuolo“, Skiemonių, „Atžalyno“ kolūkių, Jakšiškių tarybinio ūkio specialistai to nepadarė. Nereikia manyti, kad šie atžymėjimai — tai formalus, „popierinis“ darbas. Pažymėjimų šviesoraščiuose piktžolėms ir vyraujančiai pasėlyje piktžolėms rūši, tiksliau žinosime, kokius pasėlių priežiūros būdus taikyti vienai ar kitai kultūrai jau sekančiais metais. O pasėlių tankumas? Tai pagrindas bręstančio derliaus prognozei. Pagal tankumą galime spręsti, kaip buvo įdirbta, patiršta dirva ir kokia sėklos norma išsėta. Žemdirbių kultūros apžiūros pravedimas ūkio viduje padeda ugdyti visų žem-

dirbių šeimininkišką pažiūrą į lauko darbų kokybę. Jos metu mechanizatoriai aktyviai įsitraukia, kuris jų dirbo geriau, kuris prasčiau. Apžiūros metu išryškėja tręšimo, sėjos, pasėlių priežiūros darbų klaidos.

Antrasis konkurso — apžiūros etapas vyko tarpukinių susivienijimų mastu. Jame dalyvavo ūkių vyr. agronomai bei žemės ūkio valdybos agronomai. Šio etapo metu visuose ūkiuose buvo tiksliai atliktas pasėlių tankumo, piktžolėtumo apskaita. Nors šiais metais pasėlių priežiūrai meteorologinės sąlygos ir buvo geros, tačiau kai kuriuose ūkiuose vieny ar kitų kultūrų pasėliai buvo labai piktžolėti. Antai „Atžalyno“ kolūkio žemdirbiai pasiekė geriausią rajone bulvių pasėlių tankumą — daugiau kaip 55 tūkst. kerų hektare, tačiau šio kolūkio bulvės buvo labai piktžolėtos, todėl įvertintos nulių bulių. Dėl šio rodiklio, nors visi pasėliai atrodė neblogai, kolūkis susivienijime neužėmė prizinės vietos. Ji atiteko švyturiečiams. Šio kolūkio laukuose pasėliai vešlūs bei švarūs.

Svėdasų susivienijime ge-

riausių rezultatų apžiūroje pasiekė Svėdasų kolūkis. Jame pasėliai rūpestingai prižiurimi, tolygiai nupurški herbicidais.

Troškūnų susivienijime aukšta žemdirbių kultūra pasižymi „Gimtosios žemės“ kolūkis. Čia apsilvarkyta pakelėse, palaukėse, aplink gamybinius centrus. Akį džiugina vešlūs šio kolūkio kukurūzai, gerai prižiurimi pašariniai runkeliai.

Surdegio susivienijime daugiausia bulių surinko Surdegio kolūkis. Tačiau patekti į pirmąjį konkursą rajono ūkių tarp surdėgičiai neįstengė dėl to, kad kai kuriose šio kolūkio dirvose rėli cukrinių runkelių pasėliai.

Tarp Traupio susivienijimo ūkių pirmąją vietą iškovojo Levaniškio kolūkio žemdirbiai.

Rajoninė konkurso komisija I-ąją vietą pripažino Levaniškio kolūkiui, II-ąją — IV-ąją atitinkamai „Svyturio“, „Gimtosios žemės“ ir Svėdasų kolūkiams. Levaniškio kolūkiui bus įteiktas permainasis prizas.

agr. V. Baranauskienė

Anykščių rajono pirmąjį derlių kombainininkų

KREIPIMASIS

I visus rajono ūkių kombainininkus, inžinerijos-technikos darbuotojus, visus javų derliaus nuėmėjus

Rajone 32 tūkstančių hektarų plote bręsta javai. Tai visų mūsų duona, pašarai gyvuliams, tai ūkių ekonomikos vystymo pagrindas. Augindami šių metų javų derlių, žemdirbiai įdėjo ypą daug pastangų ir trüso. Todėl ji norime sudoroti be mažiausių nuostolių, iki paskutinio grūdo. Svarbiausias darbų frontas pjūtyje tenka kombainininkams. Tačiau dideli darbai laukia traktorininkų, automašinų vairuotojų, šiaudų dorotojų, visų žemdirbių, nes nuo bendrų sutelktų žemdirbių kolektyvų pastangų priklauso būsimos duonos likimas.

Pjūties sėkmė priklausys nuo to, kaip mes paruošime kombainus, ar gerai juos užsandarinsime, kaip sugebėsime įveikti gamtines kliūtis, kurių esti kasmet. Siekiant, kad visi kombainai ir kita derliaus nuėmimo technika dirbtų be sutrikimų, reikia dėti visas jėgas jų galutiniam sutvarkymui, įvairinti, sureguliuoti bei užsandarinti iki pjūties pradžios. Visi prisiminkime, kad pjau-nant su netvarkingu kombainu kiekviename javų hektare gali palikti iki 5 centnerių grūdų. Šitaip dirbti jokių būdų negalime. Tad aukšta darbų kokybė buvo ir yra pagrindinis derliaus dorotojų rūpestis.

Vieną kombainu vidutiniškai teks nuimti apie 110 hektarų javų. Kad javą pjūtės įkarsčio dienomis jausitųsi organizuotumas ir dar-na, kiekviename ūkyje tikslinga taikyti Slavopolio krašto Ipatovo rajono žemdirbių sukaupią patyrimą. Tam tiksliu derliaus doravimo laikotarpiu reikia kuo organizuoti ir efektyviau panaudoti rajono ūkiuose sudarytus kompleksus, į kurių sudėtį įeina javų nuėmimo, grūdų transportavimo, šiaudų ir pelų tvarkymo, ražienų skutimo ir technikos aptarnavimo grandys.

Mes, rajono ūkių kombainininkai, įvertindami esamas galimybes ir siekdami kuo racionaliau panaudoti kiekvieną giedrą dieną ir valandą javų nuėmimui, įsipareigojame visą javų derlių nuimti per 20–25 darbo dienas, pasiekiant kombaino pamainos išdirbį ne mažesnę kaip 5–6 ha ir sutaupti 5 proc. degalų. Dirbsime taip, kad laukuose neliktų nė vienos javų varpos, sieksime, kad ražienų aukštis neviršytų 8–12 cm.

Mes kreipiamės į ūkių automašinų vairuotojus, mechanizatorius, šiaudų tvarkytojus, grūdų sandėlių darbuotojus, remonto brigadų narius ir visus žemdirbius sutelkti pastangas kovoje už duoną, organizuotai, gerai užsandarintomis ir uždengtomis transporto priemonėmis nuo kombainų į grūdų sandėlius suvežti grūdus, sparčiai presuoti ir tvarkingai krauti šiaudus, papildant pašarų atsargas, laiku nuskusti ražienas, operatyviai šalinti kombainų gedimus, įvairių darbų metu taupyti kurą ir tepalus, našiai panaudoti techniką. Derliaus nuėmimo metu didesnę patirtį sukaupę kombainininkai — darbo veteranai kviečiami įsijungti

į globotojų sąjūdį, teikti konkrečią pagalbą jauniems kombainininkams.

Dorodami ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų javų ir kitų kultūrų derlių, ruošdami pašarus, visur privalome gamtos kaprizus nugalėti ūkiška nuovoka ir žemdirbio atkak-lumu. Visados prisiminkime, kad tik suma-numas, išradingumas ir operatyvumas užtikrina darbų sėkmę.

Mes kreipiamės į ūkių agronomus, inžinerijos-technikos darbuotojus, ūkių vadovus, ragindami padaryti viską, kas reikalinga, kad našiai ir ritmingai dirbtų džiovyklos, valymo mašinos, transportas, kad laiku būtų pristatomi degalai ir tepalai, gerai organizuotas techninis derliaus doravimo mašinų aptarnavimas, kad būtų sudarytos geros darbo ir buities sąlygos derliaus dorotojams.

Mes kreipiamės į visus rajono įmonių, įstaigų, organizacijų kolektyvus, ūkių šefus, kviesdami suteikti visokeriopą paramą žemdirbiams, nuimant išaugintą derlių. Kviečiame visus rajono pionierius, moksleivius ateiti į pagalbą savo tėvams, vyresniesiems draugams, surenkant nuo laukų javų varpas.

Giliai suprasdami, kokią reikšmę gamybiniam pakilimui sužadinti turi socialistinis lenktyniavimas, mes, rajono ūkių kombainininkai, įtemptomis pjūties dienomis aktyviai lenktyniausime tarpusavyje ir kviečiame visus žemdirbius, ūkių specialistus, visuomeninių organizacijų atstovus visokeriopai plėtoti socializmo sąjūdį, užtikrinti, kad kiekviename rajono ūkyje pjūtyje dalyvaujančių žmonių darbo rezultatai būtų susumuojami kiekvieną savaitę, kad javą pjūtės pirmųjų nuširdus trūsas ryškiau atsispindėtų stenduose ir kovos lapeliuose, o lenktyniavimo nugalėtojai būtų pagerbiami ir paskatinami veiksmingomis moralinio ir materialinio skatinimo priemonėmis.

Į socialistinį lenktyniavimą derliaus nuėmimo metu mes, Anykščių rajono kombainininkai, kaip ir ankstesniais metais, kviečiame įsijungti kaimyninio Rokiškio rajono kombainininkus ir visus žemdirbius.

Duonos augintojo tyros sąžinės paliepti, visi dirbkime sutelkę jėgas. Laiku ir be nuostolių nuėmę derlių, mes įnešime savo indėlį, įgyvendinant TSKP XXV suvažiavimo, TSKP CK liepos plenumo nutarimus, partijos išminlingos agrarinės politikos kursą. Šių svarbių dokumentų paskatinti, mes kviečiame visus Anykščių rajono žemės ūkio darbuotojus įvairių dienomis dirbti be atsiliekantį, kiekviename darbo bare užtikrinti gerą drausmę ir organizuotumą, kuo racionaliau panaudoti visus vidinius rezervus ir galimybes, kad išaugintas šių metų javų derlius būtų laiku supiltas į arodus ir galėtume garbingai įvykdyti grūdų gamyboje prisiimtus socialistinius įsipareigojimus, grūdų pardavimo valstybei užduotis, sukaupiti pakankamą koncentruotų pašarų kiekį gyvuliams ir tuo užtikrinti tolimesnę ūkių ekonomikos kilmą.

Kronika

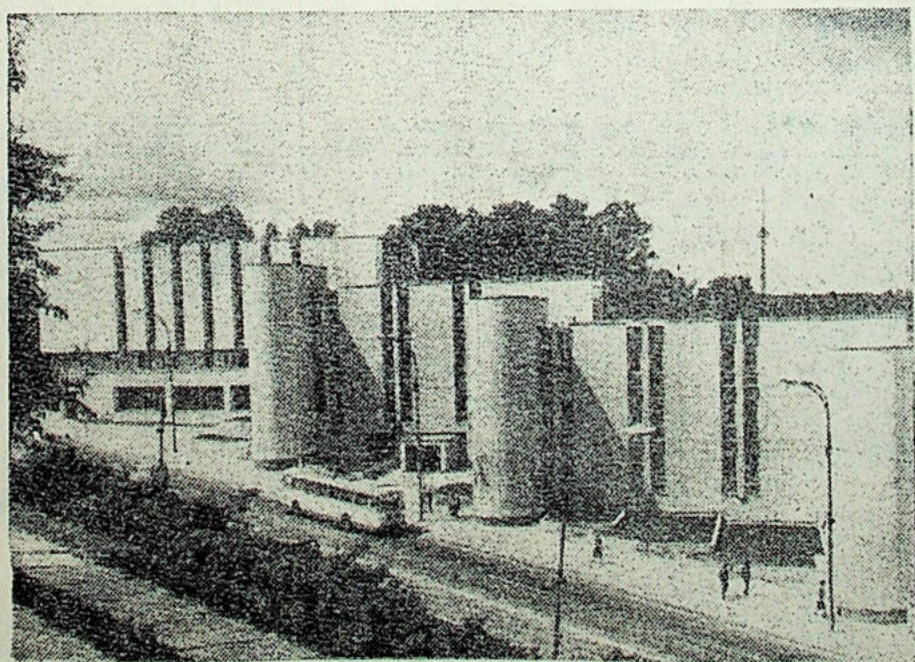
x Lietuvos KP Centro Komitetas ir respublikos Ministrų Taryba apsvaistė valstybinio plano vykdymo 1979 metų pirmojo pusmečio rezultatus. Posėdyje pažymėta, kad plačiai išsivysčius socialistinį lenktyniavimą buvo įvykdytos svarbiausios liaudies ūkio plano užduotys ir socialistiniai įsipareigojimai. Tačiau daugelio ministerijų ir žinybų, susivienijimų ir įmonių darbe yra rimtų trūkumų. Posėdyje priimtas nutarimas dėl priemonių 1979 metų planui įvykdyti.

x Žemės ūkio ministerijoje įvykusiame respublikiniame pasitarime Tarybų Lietuvos mechanizatoriams iškilmingai įteikta TSRS Ministrų Tarybos ir VPSCT pereinamoji raudonoji vėliava, kurioje praėjusiais metais jie iškovojo sąjunginiame socia-

listiniame lenktyniavime. Pasitarime aptarti derliaus nuėmimo klausimai, priimtas kreipimasis, raginantis žemdirbius laiku ir be nuostolių nuimti šių metų derlių ir sukaupiti gyvulių žiemojimui reikalingus pašarus išteklius.

x Gyvulininkystės instituto Vėriškių eksperimentiniame ūkyje desimta kartą surengtos respublikos MSV daugiakaušių ekskavatorių grandžių varžybos. Pagrindinį prizą iškovojo Pakruojo MSV daugiakaušio ekskavatoriaus mašinisto A. Grubio vadovaujama grandis.

x Šiaulių „Vairo“ dviračių ir variklių gamyklos kolektyvas pradėjo gaminti universalius dviratukus „Dubysa“. Jais gali naudotis įvairaus amžiaus berniukai ir mergaitės. Siemet bus pagaminta daugiau kaip 6 tūkstančiai dviratukų. (ELTA)

Į Vilniaus centro architektūrinį ansamblį gražiai įsikomponavo nauji Lietuvos žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto rūmai, pastatyti pagal TSRS liaudies architektų, Lenino premijos laureato Vytauto Cėkano projekto. Šio originalaus silueto komplekse instituto darbuotojams gerai įrengti kabinetai, skaitėjų centras — visa, kas reikalinga aisingam moksliniam darbui.

NUOTRAUKOJE: Žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto rūmai, G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Užduotis viršyta

Vykdydami prisiimtus socialistinius įsipareigojimus ketvirtiesiems dešimtojo penkmečio metais, gražių gamybinių laimėjimų pasiekė Anykščių autokelių valdybos dirbantieji. Kelninkai šių metų šešių mėnesių bendrąją darbo programą įvykdė 102 proc. Rangovinis darbo planas įvykdytas 101,7 proc. Bendravalstybinuose keliuose kapitalinio ir vidutinio remonto šešių mėnesių užduotis įvykdyta 112,6 proc., respublikiniuose rajono keliuose pusmečio užduotis įvykdyta 115,8 proc., o rajoninės reikšmės keliuose — 106,7 proc.

A. Nemickas

Tada reikėjo ištvermės

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 83 (3973))

DARBAS KUOPELĖSE

Būdamas tėviškėje nelikau alošaly nuo pagrindinio revoliucinio darbo. Tada jau buvau galutinai apsisprendęs ir pasirinkęs kovos kelią.

Mano gimtajame Dauginių kaime gerokai ankščiau buvo suorganizuota komunistų kuopelė, kurioje buvo mano jaunystės draugas Edvardas Čiukšys ir Bronius Kernagis. Tačiau man atvykus į kaimą, kuopelės jau nebuvo, nes Čiukšys gyveno Ukmergėje, o Kernagis buvo persikėlęs gyventi į tolimesnį Vaidevučių kaimą. Tuomet aš ėmiausi kurti naują kuopelę. Be manęs, į ją įėjo Povilas Čiukšys, Jonas Zemaitis, s. Mato. (Vėliau Zemaitis tapo išdaviku). Povilas Čiukšys 1945 metais dirbo Kavarsko valsčiaus vykdymo komiteto pirmininko pavaduotoju ir buvo buržuazinių nacionalistų iš pasalių nužudytas.

Antra kuopelė buvo sukurta Ribokiškio kaime. Toje kuopelėje buvo Petras Sudeikis, Kazys Karvelis, Aleksas Granickas. Kiek vėliau į ją įstojo ir K. Ivavičius. Po keleto metų P. Sudeikis ir K. Karvelis vardanais išsivės paaukojo ir savo gyvybę. Petras Didžiojo Tėvynės karo metais buvo pasitraukęs į šalies gilumą ir žuvo ginant Maskvą. Kazys pokario metais Taujėnų valsčiuje buvo liaudies gynėju ir žuvo nuo pasaliniečių banditų kulkų.

Kai organizavau jau minėtą, paskui dar ir kitas kuopeles, palaikiau glaudžius ryšius su Paraisių kaime gyvenusiu Jonu Vildžiūnu, vėliau su Vladu Vildžiūnu. Iš šių komunistų gaudavau konkrečius nurodymus, patarimus.

1932 metais susiburia komunistai į kuopelę Janulyno kaime, dar viena kuopelė atsiranda Dauginiuose. 1934 metais pradėjau organizuoti kuopelę Paberžio — Judinio kaimuose. Kadangi toms kuopelėms man tiesiogiai teko vadovauti, tai neretai komunistai susirinkdavo pas mane daržinėje arba nuošaliai prie upelio, tarp medžių stovinčioje pirtelėje. Į pasitarimus kviesdavome bernus, biedniokus. O pranešimus dažniausiai darydavo Jonas arba Vladas Vildžiūnai. Kuopelių nariai platindavo pagrindinę literatūrą Kavarsko valsčiaus kaimuose, iškabinėdavome raudonas vėliavas ties Veselavos, Janušavos, Pienionių dvarais, Janulyno, Budrių, Paberžių ir kituose kaimuose.

Kadangi aš ne tik savo kaime, bet ir Kavarsko valsčiuje buvau žinomas kaip antiklerikalas, o 1930 metais išstremtas už komunistinę veiklą, tai mažažemių valstiečių, samdinių tarpe užsitarnavau pasitikėjimą. Tad man nebuvo sunku suburti keletą komunistinių kuopelių, palaikyti ryšius su prijaunčiančiais. Pastarieji gaudavo iš manęs literatūros, ją platindavo. Dauguma kuopelių narių buvo valstie-

čiai, mažažemiai, palieniai darbininkai. Jie tikėjo, kad ateis laikas, kai baigsis ponų ir buožių sauvalė, žemė bus jų, kurie ją dirba...

Kadangi Kavarsko, Anykščių, Troškūnų valsčiuose buvo susikūrę nemažai komunistų kuopelių, tai buvo sudarytas Anykščių parajotės komitetas. Šio komiteto sekretoriumi buvo išrinktas Jonas Vildžiūnas, nariais: Antanas Jocy, Laucius ir aš. Mano slapvardis buvo Beržas, aš turėjau rupintį literatūrą. Palaikiau glaudžius ryšius su Kavarsko pagrindiniais — Lazaraitėmis, Simke Cukeru. Kavarske, dažniausia per Cukerį, gaudavau komunistinę literatūrą. Nuolatinį ryšį palaikiau ir su Broniumi Kernagiu, gyvenančiu Vaidevučių kaime. Kernagis buvo subūręs revoliucingai nusiteikusius valstiečius. Pas jį organizavome valstiečių pasitarimą ir buvome namatę sukurti komunistų kuopelę. Tačiau 1934 m. vykę areštai sukrūkdė mums įgyvendinti šį sumanymą. Bet kaip besistengė fašistinės Smetonos policija mūsų veiklą užgniaužti, to padaryti nepasisekė.

KALĖJIMAS NEPALAUŽE

1934-ųjų rudenį Kavarsko, Troškūnų, Anykščių valsčiuose vyko masiniai areštai. Kartu su kitais komunistais buvau areštuotas ir aš. Pradžioje laikė Utenos, o vėliau Panevėžio kalėjime. Beveik metus išbuvau nelaisvėje, o paskui už užstatą paleido.

gojo išauginti ir parduoti net 700 bičių motinėlių.

Pavasarinį medų nėra tikslinga imti iš tokių avilių, kurių magazinais dar nepilnai pripildyti. Jei „Gimtosios žemės“ kolūkyje bitės tikrai pakako maisto, tai apie kai kurių kitų ukių bitynus šito dar negalima pasakyti. Išdėsčius avilius toli nuo žydinčių medingųjų augalų, bitės truko nektaro, todėl jos surinko dar gana mažai pavasarinio medaus.

Taip yra Raguvėlės tarybiniam ūkyje. 150 bičių šeimų ūkyje laikoma keliose vietose. Todėl, užsukę į centrinį bityną, sulinkame bitininką, pirmos klasės meistrą Edvardą Žimnicką, papildomai mailinantį sirupu bites. Veteranas per savo bitininkavimo metus matęs daug įvairių vasarų, įsitikinęs, kad trūkstantį pavasarinio medaus kiekį galima bus kompensuoti liepų žiedų, viržynų bei kitų augalų medumi. Praėjusiais metais šis raguvėlietis iš viso išėmė 3 tonas 400 kg medaus, tame skaičiuje 1 toną 887 kg prekinio. Iš kiekvienos bičių šeimos gauta po 23,5 kg medaus.

Tokį kiekį medaus bitininkas pasiryžęs gauti ir šią vasarą.

rukelta 3 pusl.

Tokiomis sąlygomis buvo paleista iš kalėjimo ir daugiau tą rudenį areštuotų komunistų.

Grįžęs iš kalėjimo aš vėl ėmiausi pagrindinio darbo. Prisimenu, kai vos spėjau išėiti į laisvę, mane pakvietė į Naujokus prijaunčią mažažemių valstiečių, bernų tarpe praveisti pasitarimą. Tačiau kai atvykau į pasitarimą, jau radau Vladą Vildžiūną, todėl jam daugiau steko kalbėti. Kaip vėliau paaiškėjo, apie šį pasitarimą žvalgyba tuoj pat sužinojo. Jiems paaiškėjo, kad Vildžiūnas ir aš darėme pranešimą. 1936 m. gruodžio mėnesį žvalgyba užbaigė didelę bylą ir gruodžio mėnesį Utenos mieste buvo teisiami 53 žmonės. Ar jie visi buvo komunistai, komjaunuoliai, man nebuvo žinoma. Vien kaltinamoji išvada buvo parašyta iš 60 smulkiai mašinėlės surašytų puslapių. Teisė kariuomenės teismas.

Už priklausymą komunistų partijai nuo 1923—1924 m., už propagandinę veiklą ir komunistinių idėjų skelbimą mane nuteisė 8 metams sunkių darbų kalėjimo. Buvau kalinamas Kauno kalėjime, o vėliau IX forte.

Kalėdamas visą laiką buvau revoliucinėmis nuotaikomis gyvenančiame kolektyve. Rašinėju korespondencijas į kalinių leidžiamus leidinius „Kovotojas“, „Politikalinys“. Po savo rašinėliais pasirašydavau V. Silo slapyvardė. Kolektyvo pavedimu rašiau ir į laisvėje einančią spaudą apie kalinių padėį bei kitais klausimais.

1939 metais jau gelstant medžių lapams, pasibaigus vasarai drauge su kitais kaliniais aš buvau amnestuotas. Kalėjimas nepalaužė mano pasiryžimo toliau eiti kovos keliu. Grįžęs į tėviškę atgaivinau Ribokiškio kaimo komunistų kuopelės veiklą. Palaikiau ryšius su Mindrinės kaime gyvenančiu Alfonsu Karosu, vikoniečiu Stasiu Jurginiu bei kitais komunistais. Teko bendrauti ir su Anykščių komunistais, komjaunuoliais. Organizavau maisto siuntimą politiniams kaliniams. Bet jau neilgai teko dirbti po pagrindinio sąlygomis, pagaliau atėjo ta diena, apie kurią daug metų svajojome, dėl kurios kovojome. Buvo atkurta Tarybų valdžia, Lietuva tapo tarybine.

Buvusio pagrindinio VLADO GUTAIŠKĄ prisiminimus spaudai paruošė V. RACKAITIS

...Prie Erbeko upelio įrengtas didžiausias Tuvoje vandens telkinys, kuriame sukaupta 2,5 milijono kubinių metrų vandens. Iki 1930 metų pabaigos Tuvoje autonominėje respublikoje apvandenintų pievų ir ganyklų plotas pasiekė 460 tūkstančių hektarų.

...Bobruisko gamykla (Mogiliovo sritis) pirmoji pradėjo gaminti didžiules kamenerų padangas. Jos užtikrina didelį 75 tonų savivarčių sunkvežimių ir 120 tonų autotraukinių pravažumą.

...Siaurės Osetijos kalnuose pradėta tiesiti nauja 330 kilometrų įtampos trasa: Ordžonikidze — Čiri Jurtas. Jos ilgis 220 kilometrų. Si linija tiesks Čirkejaus hidroelektrinės srovę jungtinei Siaurės Kaukazo energetikos sistemai.

...Septyniadešimties kilometrų magistralinių kanalų, kuris sujungė Uralo upę ir Čelkaro ežerą, pasruvo vanduo į sausringą Akzaisko stepę (Kazachijos TSR). Gamyklų plotai čia išplėsti daugiau kaip 50 tūkstančių hektarų.

(TASS-ELTA)

Kardiologinis centras

Kauno mieste įkurtas respublikinis kardiologinis centras. Jį sudaro širdies ir kraujagyslių sistemos fiziologijos ir patologijos mokslinio tyrimo institutas prie Kauno medicinos instituto ir naujai pastatyta specializuota kardiologinė klinika.

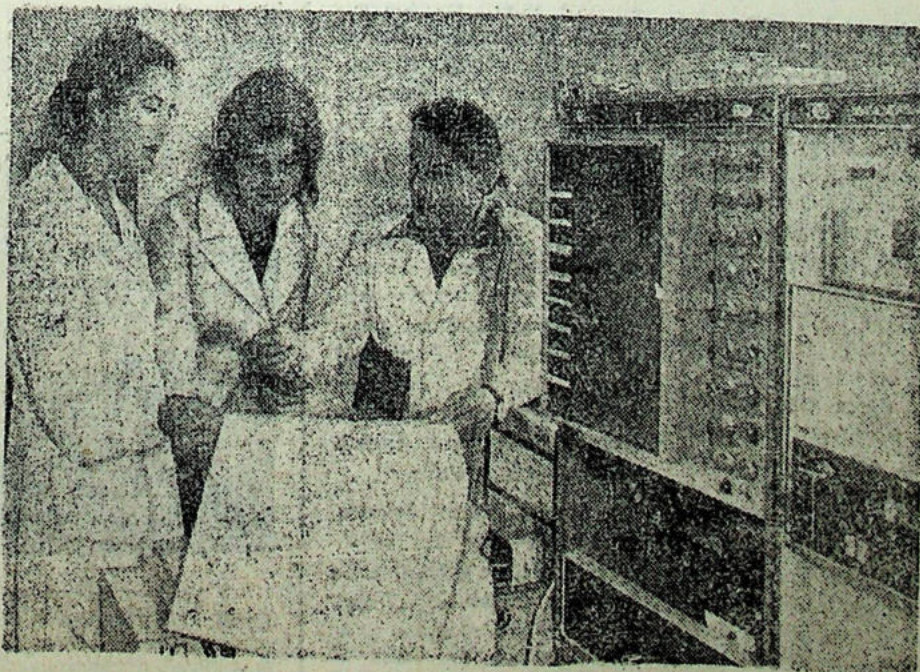
Pagrindinė kardiologinio centro veiklos kryptis — kova prieš vieną didžiausių XX amžiaus žmonijos priešų — širdies ligas. Medikams padeda įvairiausių sričių specialistai: matematikai, fizikai, chemikai, biologai, inžinieriai. Neseniai kardiologiniame centre pradėjo veikti pirmoji šalvieji automatinė elektrokardiogramų analizavimo sistema, kuri įgalina per pusę minutės charakterizuoti

paciento širdies veiklą. Papildomų įtaisų pagalba elektroninė skaitiavimo mašina kardiogramas gali priimti iš bet kurios respublikos kampelio ir skubiai ryšių kanalais „grąžinti algal“ medicininę išvadą. Per parą šis automatinis medicininis diagnostikas gali išanalizuoti 1500 kardiogramų. Tai labai aktualu organizuojant masinius profilaktinius gyventojų sveikatos patikrinimus.

Profilaktika sudaro pagrindą čia įgyvendintos etapinės kardiologinės pagalbos sistemos, kuri apims ir ligonių gydymą, ir jų medicininę, profesinę bei socialinę reabilitaciją, ir nuolatinį sveikatos būklės sekimą specializuotame dispenseryje.

Mokslininkų pasiūlymu sukurta nauja kardiologinės greitosios pagalbos tarnyba. Specializuotos automatinės, aprūpinotos visa reikalinga kardiologine, reanimacine aparatuūra, taip pat radijo ryšiais, dabar įstima para „kursoja“ nustatytais maršrutais. Tai žymiai padidino pirmosios kardiologinės pagalbos operatyvumą.

Glaudžiai bendradarbiaujant mokslininkams ir praktikos gydytojams, slėpinant visas kovos su širdies ligą grandis, Kauno kardiologinio centro specialistams staugiu mirčių nuo miokardo infarkto skaičių mieste pavėjo sumažinti net 20 procentu.

NUOTRAUKOJE: mokslinės bendradarbiės D. Lukšienė, B. Slapikienė, skaitiavimo centro vyriausias inžinierius Z. Cepaitis seka ESM darbą. V. Gulevičiaus nuotr. (ELTA)

VASARA BITYNE

Daugelyje mūsų rajono ūkių bitininkystei skiriamas nemažas dėmesys, bitėms rūpinasi prityrę savo darbo žinovai. Sąžiningai savo pareigas atlieka Staškūniškio tarybinio ūkio bitininkas Kazimieras Preidys, „Lenino kelių“ kolūkio bitininkė pensininkė Liuda Petronienė, bitynui paskyręs aštuoniolika savo gyvenimo metų raguvėlietis Edvardas Žimnickas, Kauno Mičiurino žemės ūkio technikumui auklėtinė Irena Tamašauskaitė, kurkietis Jonas Zabiela, Vilimantas Tunkevičius iš „Gimtosios žemės“ kolūkio ir kiti. Tai jų pastangų, nuoširdaus darbo dėka rajonas sėkmingai vykdo medaus gavimo ir pardavimo valstybei planus.

Kai šiomis dienomis lankėmės „Gimtosios žemės“ kolūkio bityne, bitininką Vilimantą Tunkevičių kartu su savo pagalbininke žmona Zita suradome besiruošiant medaus kopinėjimui. Kolūkio sode, kur netoliese yra bitynas, auga ir žydi plotai barakūno, šalia buvo nemažas dobilų laukas, todėl bitės nektaro netrūko. Ir tikrai, pažiūrėję į kai kuriuos avi-

lius, išvydome pilnus-korius medaus. Bitininkas V. Tunkevičius pačiu pradėjo pavasarinį medaus kopinėjimą. Jei antroji medunešio pusė bus blogesnė, jei vyraus lietingi orai, mažai žydės augalai, bitės rečiau skris iš avilio į lauką, naudos surinktą medų. Tokiu būdu, pavėlavus kopinėjimą, medaus pavyks išimti tikrai mažą kiekį. Jeigu likusios vasaros dienos palankios bitėms, vis tiek nereikėtų palikti pilnų korių, nes bitės neturės kur dėti atnešto medaus. O laiku iškopinėjus pavasarinį medų, galima tikėtis sulaukti ir antro — vasarinio medaus. Kalbant apie pavasarinį medų, reikia pasakyti, kad tai bene pats sveikiausias, švariausias medus, kadangi bitės surrenka nektarą iš vaismedžių, vaiskrūmių, ankstyvųjų augalų žiedų, kurie dar nebūvo apipurškšti jokiais chemikalais.

V. Tunkevičius praėjusiais metais iš kiekvienos prižiūrimos bičių šeimos gavo po 25 kg medaus, tame tarpe po 17,9 kg prekinio. Tai geriausias rezultatas rajone. Ne mažiau medaus šis bitininkas tikisi ir šiemet. Be to, V. Tunkevičius nebe pirmą kartą sėkmingai augina ir reikalauja bičių motinėles. Šiemet jų „Gimtosios žemės“ kolūkyje įsigijo ne tik Anykščių, bet ir Molėtų, Ignalinos rajonų ūkių bitininkai. Bitininkas šiais metais išpa-

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979, VII, 24

Artėja nauji mokslo metai

Pasakoja Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kadro inspektorė
NIJOLĖ NARKEVICIENĖ.

TSRS Konstitucija garantuoja teisę į mokslą. Šią teisę užtikrina įgyvendinamas visuotinis privalomas jaunimo vidurinis mokslas. Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kolektyvas rūpinasi, kad šia teise pasinaudotų visi čia dirbantys jauni žmonės.

Kasmet kombinate daugėja žmonių, turinčių vidurinį išsilavinimą. Štai 1978 m. vidurinį išsilavinimą įsigijo devyni kombinato darbuotojai, praėjusiais mokslo metais mokėsi 12 žmonių, trys baigė vienuolika klasių.

Gera lankė, stropiai mokėsi vakarinėje mokykloje Larisa Michalkova. Į kombinato atelę ji atėjo mokinė. Čia įsigijo suvėjos specialybę, dirbdama baigė vidurinę mokyklą. Dabar svajoja toliau mokytis Lengvosios pramonės techniku.

Nuo aštuntos klasės neakivaizdiniu būdu mokėsi laikrodininkas Vytautas Medžiulis, šiais metais sėkmingai užbaigęs vienuolika klasių. Kartu su juo mokėsi, įsigijo vidurinį išsilavinimą ir dažytojas Stasys Vincėvičius.

Sie darbuotojai pareigingi darbe, stropūs, pareigingi buvo ir moksle. Tačiau su kai kuriais vakarinės mokyklos mokiniais teko ir pavargti. Kad mokslo metais ne vienas mokinyt „nenubyrėjo“, visi perėjo į aukštesnę

klasę, tai ir kolektyvo, tų jaunų žmonių globotojų nuopelnas. Štai kad ir dėl Nadeždos Bolšakovos. Baigusi aštuonias klases, mergina atėjo mokytis siuvėja. Nukreipė į vakarinę mokyklą. Tačiau Nadežda nerūpestingai žiūrėjo į mokymąsi, praleidinėjo pamokas. Daug rūpestių teko jos globėjai siuvėjai Stanislavai Staikūnienei. Reikėjo nuolat kontroliuoti merginą, kaip ta lanko pamokas, kaip mokosi. Jeigu Nadežda užbaigė dešimtą klasę, tai nemažas jos globėjos S. Staikūnienės indėlis. Tą patį galima pasakyti ir apie Tatjaną Medvedevą, kuri mūsų kombinate išmoko kirpėjos specialybės. Ir dėl jos nerūpestingumo ne kartą skambino mokytojai, teko su mergina kalbėtis administracijai ir darbo draugams. Norisi tikėtis, kad šiais metais, besimokydamas vienuoliktose klasėse, abi merginos bus stropesnės ir darbštesnės.

Kitais vakarinės ir neakivaizdinės mokyklos mokiniais galima tik pasidžiaugti. Ne kartą už gerą mokymąsi mokytojai rekomendavo paskatinti mezgėją Birutę Dūdienę. Ji šiemet lankys vienuoliktą klasę. Birutė ne tik gerai mokosi, bet yra puiki gamybininkė, kiekvieną ketvirtį viršijanti savo darbo planus. Jos nuotrauka — rajono garbės lentoje.

Mokytojai gerai atsiliepią apie mūsų darbuotojus kasdieninę Janiną Zabię, siuvėją Genę Akumbakaitę, avalynininką Vidmantą Rimkų. Jie šiais metais lankys dešimtą klasę. Stropiai mokosi ir siuvėja Irena Jurkėnienė, būsimoji vienuoliktokė.

Ruošiantis artėjantiems mokslo metams kombinato sąrašė vienuolika žmonių, kurie mokysis vakarinėje ir neakivaizdinėje mokykloje. Jeigu kas iš jaunų žmonių, neturinčių vidurinio išsilavinimo, ateina į kombinatą dirbti, kiekvieno klausiam, ar mokysis ir papildome besimokančiųjų sąrašą.

Visus, kurie gerai mokosi, skatiname. Jiems skiriamos premijos, garbės raštai.

Palaikome ryšį su mokykla. Tuos, kurie blogai lanko pamokas, stengiamės nuolat kontroliuoti. Tokie darbuotojai cecho komunistų, jaunimo globėjų dėmesy. Rūpinamės, kad kiekvienas jaunas žmogus įsigytų vidurinį išsilavinimą, kad tuščiai nepraleistų savo jaunystės metų.

LANKYTOJAI LIEKA SUSIŽAVĘJĘ

Kas Lietuvoje nežino Anykščių rajono ir jo buvusių ir esamų didelių žmonių, palikusių tautai gilius kultūros pėdsakus. Gerbdamas senąjį lietuvių literatūros palikimą, aš laikas nuo laiko pereinu lyg šventomis Anykščių vietomis. Vis pasiilgtu ir pasiilgtu J. Biliūno „Laimės žiburio“ Liudiškių piliakalnyje, A. Barausko klėtėlės, A. Vienuolio kapo po beržu. Klajodamas po tas apylinkes, negaliu aplenkti Burbiškio Pututerlecko dvaro, aprašyto A. Vienuolio, Griežionėlės revoliucionierių Didžiulių sodybos ir šeimos kapinių... Ir taip keliaujant iš Anykščių, pralinkus Svėdasus, prikelio pastebėjau rodyklę: „Į Z. Valuntos sodybą 3 km“. Tuojau prisiminiau liaudies rašytojo J. Baltušio jubiliejinę kino juostą, kurioje, kartu su rašytoju, nufilmuotas jo buvęs parduotų vasarų draugas, liaudies meistras Z. Valunta. Nutariau būtinai apžiūrėti iš gamtos „išplėstus“ menininko darbus.

Vingiuotu vieškelio greitai pasiekiau jo sodybą. Čia mane pasitiko ir pats Z. Valunta, perkopęs septintą dešimtį, o menu susidomėjęs tik prieš tryliką metų. Nors ir per trumpą laiką jis tiek sukūrė skulptūrėlių: žmonių,

paukščių, žvėrių ir gyvulių, jog visas jo kaimiškas kiemas kupinas „gyvybės“.

Pačioje pradžioje akį patraukia gausus gervų šokėjų būrys.

— Tai gamtos ir mano išmonė, — sako liaudies meistras.

Z. Valunta, kaip supratau, negali ramiai praeiti nepaglostęs savo pastabių žvilgsniu susipynusios šakos ar išsiraičiusios šaknies. O vienodai gamtos išlankstytos šaknies ar šakos turbūt neįmanoma surasti. Todėl šokančių gervų judesiai nesikartoja, stebina lankytoją savo įvairumu.

Dėmesį patraukia lietuvių pasakos „Du gaideliai“ veikėjų grupė. Pasakos personažai išdėstyti vienoje linijoje. Pirmiausia žiūrovi pastebi du gaidelius su kultuvais, o paskui lyg pasakoje susitinka su visais jos veikėjais.

Gana įdomi velnių grupė. Velniai, kaip ir visos kitos figūros, pirmiausia akį patraukia judesiais. Net ir veidai jų individualizuoti ir išraiškingi. Linksmaus muzikantų kvintetas.

Visus personažus ir veikėjus sunku suminėti. Jų knibždėte knibžda pilnas kiemas. Vieni jų sudaro grupes, kaip piemenėliai su karvėmis, pasakų ir pasakėčių persona-

žai, kiti pavieniai. Randame čia ir iš grožinės literatūros atkeltus personažus: Jūrą ir Kaslį, Don Kichotą ir kitus.

Gera, kai žmogus gali dirbti, kurti ir tuo teikti džiaugsmą kitiems. O lankytojų Z. Valuntos kiemelyje netrūksta ne tik vasarą, bet ir vėlyvą rudenį, kai sodybos keliuku nebegali įvažiuoti mašinos, skęsdamos į durpyną. Didžiausiais būriais plaukia ekskursijos ir ne tik iš mūsų respublikos: Rokiškio, Klaipėdos, Vilniaus, bet ir iš kitų — Maskvos, Dnepropetrovsko, Donbaso, Taškento. Lankosi čia ir užsieniečiai, yra pabuvoję net ir iš Erfurto, Varšuvos ir kitų vietų.

Tačiau į akis krinta ir abejingumas menui. Tai lankytojas ryškiai pastebi iš pūvančių ir nykstančių kūrinių. Menininko darbai ir žiemą, ir vasarą stovi kieme po atviru dangumi, plakami lietaus ir plėšomi šalčio. Kūriniai neįspėguoti, nedažyti, natūralaus medžio, todėl puva labai greitai. Ar ne laikas juos kuo greičiau įkurdinti kur nors muziejuje.

BRONIUS JAUNISKIS
Vilniaus Liaudies universiteto Materialistinės pasaulėžiūros fakulteto docentas

Vasara bityne

atkelta iš žemės

„Gimtosios žemės“, Kurkių, „Lenino keliu“ kolūkių, Stakūniškio, Raguvėlės tarybinių ūkių bitynuose pasitinka gera tvarka, rūpestingai šeimininkai visas savo pastangas skiria bičių produktyvumui, jų veislės gerinimui, kovoja už produkcijos gausumą, aukštą kokybę. Tačiau viso šito labai pasigendama Anykščių sodininkystės tarybiname ūkyje, kuriame laikoma 120 bičių šeimų. Bitininkas Jonas Jasevičius turėtų reikliau atlikti savo darbą, daugiau dėmesio skirti bičių priežiūrai. Bitininkui bityne reikėtų būti ne svečiu, o rūpestingu šeimininku. Nors vienas ūkio bitynas įkurtas Vejeliskio sektoriuje šalia „Svyturio“ kolūkio baltųjų dobilų plotu, ir bitėms iš šio lauko nektaro pilnai pakanka, tačiau aviliai pus-tuščiai. Taip atsitiko todėl, kad bitynė pritrūko rūpestingos rankos, šeimininkiško žvilgsnio.

„Gimtosios žemės“ kolūkyje matėme didelį plotą barkūno. Si bičių mėgiama kultūra gali augti dykvietėse, kalneliuose, nederlinguose laukuose. Iš kiekvieno hektaro barkūno gaunama apie 200 kg nektaro. Be to, iš barkūno galima pagaminti neblogos kokybės siloso. Barkūno sėkla respublikoje

taip pat gerai vertinama, ją mielai pirkty kiti ūkiai. Tad ar nevertėtų tuose žemės ploteliuose, kurie ūkiuose stovi pliki ir niekam neuždomami, daugiau sėti bitėm (o ir ne vien joms) naudingų augalų?

„Aukštakalnio“ kolūkyje teko matyti stambius masyvus labai vertingo bitėms augalo — ožrožės. Iš kiekvieno hektaro tokių ilgai žydinčių augalų bitės surenka beveik po pusę tonos nektaro. Tokiam nemažam žemės plotui, kurio tik dalis dabar panaudojama kolūkiečių ganykloms, ūkis tikrai galėtų įsirengti bityną. Tam tikslui nereikėtų ypatingai daug lėšų. O bitės iš tokių augalų net ir nepalankiausia vasara sugebėtų prinesti pilnus avilius medaus. Labai palankios sąlygos bitininkystei vystyti būtų ir Andriūškio kolūkyje, kur daugelyje vietų auga barkūnas bei ožrožės.

Kiekvieno ūkio, kuriame tvarkingai prižiūrimi bitynai, vadovai tvirtai gali pasakyti, kad bitės ūkiui atneša tik naudą, papildomas pajamas.

Reikia manyti, kad bitininkystei ateityje bus sutelktas didesnis dėmesys.

V. ALISAUSKAS

Rajono žemės ūkio valdybos bitininkystės agronomas,

Vyt. BAGDONAS

„K. d.“ korespondentas

„RACA MANO MEILĖ“

Gruzinių — Cekoslovakų filmas, lyrinė — muzikinė komedija apie tai, kaip gruzinas Zauras, keliaudamas po Cekoslovakiją, pamilo čekoslovakę merginą. Tik dideli atstumai trukdo jauniems žmonėms susitikti, įnešdami į jų gyvenimą daug kančių ir liūdesio, bet meilė nugalė visus kliūti.

Pagrindinius vaidmenis atlieka Andrea Cundulikova ir Badri Kakabadzė.

Nuotraukoje: kadras iš kino filmo „Riešutų duona“

(ELTOS- fotokronika)

„RIESUTŲ DUONA“

Liuka ir Andrius pamilo vienas kitą dar ankstyvoje vaikystėje, gal būtų kaip tik tada, kada Andriui po operacijos buvo uždrausta valgyti, o Liuka jam pasiūlė kiaušinėlių juodos duonos. Duonos, kuri, kaip tada atrodė Andriui, riešutais kvėpėjo. Ir tas kvapas liko jo atmintyje visam gyvenimui.

„Riešutų duona“ — taip vadinasi naujas lietuviškas filmas. Tai vaikystės, pirmosios meilės, gimtųjų namų simbolis.

Filmas sukurtas pagal to paties pavadinimo Sauliaus Šaltenio apysaką. Tai lyrinė komedija, kuria pastatė talentingas

lietuvių režisierius Arūnas Zebriūnas. Tik nereikia šio filmo suprasti pavidžiui. Jis panašus į modernaus dailininko paveikslą, kur kiekvienas brūkštelėjimas turi savo reikšmę, taip čia kiekvienas kino kameros štrichas turi savo paskirtį. Vaikystės laikų prisiminimai visada būna nepaprasti, jautraus vaiko vaizduotė kupina sutirštintų spalvų. Filme vaidina jauni, kino žiūrovui dar nepažįstami aktoriai Alodras Latėnas ir Elvyra Piškinnaitė.

„GYVENKITE LAIMINGAI“

Lyrinė komedija apie kaimo žmones.

Pagrindinis filmo herojus Mitaijus Priazkinas labai mėgsta techniką. Jis — kaimo mechanizatorius, puikus racionalizatorius. Netgi savo namus jis mechanizuoja. Bet, neturėdamas mokslo pagrindų, Priazkinas pridaro daugybę klaidų, ir namuose — avarija po avarijos. Perpykusi žmona ne kartą palieka namus, bet Priazkinas pasižada nebegasinti jos naujais išradimais, ir ji vėl sugrįžta.

Priazkino rolę atlieka Leonidas Karavkovas. Filma sukūrė Maskvos kino studija

„ATEIS BRUNETAS VAKAR“

Lenku kino komedija su ryškiais grotesko elementais, primenantis, kad žmogaus likimas yra jo paties rankose.

Filmo herojus Michailas buvo realistas ir netikėjo jokiais burtais. Bet kartą pas jį į namus užėjo čigonė ir išbūrė keisčiausiu dalyku, kurie nedelsiant ėmė pildytis. Michailas nasimetė. Tik po kurio laiko paaiškėjo natslaptingu nuotykiu tikroji priežastis.

Michailo vaidmenį atlieka garsus lenku aktorius Kšištofas Koralevskis.

J. Valčekauskienė

KOIEKIVVINIS
DARBAI

3 psl. 1979. VII. 24

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS. REIDUI „GREITIS“ PASIBAIGUS

Nuo liepos 1 iki 20 dienos vyko reidas „Greitis“. Jo metu buvo sustiprinta eismo kontrolė keliuose, ypač krepiant dėmesį į tai, kad transporto priemonių vairuotojai neviršytų leistino maksimalaus greičio įvairiuose keliuose. Reido metu Anykščių VRS autoinspekcija, padedama savo visuomeninių talkininkų, išaiškino 63 įvairių transporto priemonių vairuotojus, kurie viršijo leistiną maksimalų greitį ir tuo sudarė pavojų sau ir kitiems eismo dalyviams. Antai, keliu Ukmergė—Utena žyru pakrautu sunkvežimiu GAZ-53 83 km per valandą greičiu važiuojo Anykščių MSMV vairuotojas Romas Ciukšys. Reikia tik įsivaizduoti, kas įvyktų, jei kelyje atsirastų netikėta kliūtis.

Didžiausią dalį mėgėjų viršyti leistiną greitį sudaro motociklininkai. Už tokius nusizengimus eismo taisyklių reikalavimams buvo sušalę Jonas Strazdas bei Rimas Satkauskas iš Kurklių ir visa eilė kitų motociklininkų. Daugumai jų buvo padarytos atžymos vairuotojo talonuose, kai kurie turėjo susimokėti baudas.

Per didelį greitį keliuose ir gatvėse pavojingas visiems transporto priemonių vairuotojams, o motociklininkams ypač pavojingas. Skaudžiausias avarijos įvykis kaip tik dėl per didelio greičio. Todėl kiekvienas, kas imasi transporto priemonės vairą, greitis turi pasirinkti, kaip to reikalauja eismo taisyklės, atsižvelgiant į kello ir oro

sąlygas, paros laiką. Dar kartą reikia priminti, kad leistinu maksimaliu greičiu galima važiuoti tik tuo atveju, kai kelias žinomas, jo dangą sausa, geras matomumas į priekį ir gera apžvalga į abi kelio puses. Tik esant tokioms sąlygoms, mūsų rajono keliais motociklininkai gali važiuoti 70 km per valandą greičiu. Bet ten, kur kelias praeina arti gyvenviečių, vingiuotas arba pakelės apaugę krūmais, reikia važiuoti mažesniu greičiu, tokiu, kad galėtume saugiai sustabdyti transporto priemonę, atsiradus netikėtai kliūčiai, nesudarydami pavojaus sau ir kitiems eismo dalyviams.

Paprastai, kai sulaukiamas viršijęs leistiną greitį vairuotojas, jis aiškinasi skubėjęs. Ir labai juokingai skamba toks pasiaiškinimas iš vairuotojo lūpų, kai visas jam reikalingas nuvažiuoti kelias sudaro ne daugiau 10 km. Jei jis važiuos, sakysim, 60 km per valandą greičiu, jis tą kelią pravažiuos per 10 minučių, gi jei lėks 90 km per valandą greičiu — važiuos apie 7 minutes. Taigi laiko tesutaupys 3 min., o avarijos pavojus padidės dešimtims kartų. Tas nats pasakytina ir apie išsirengusius į tolimą kelią vairuotojus. Juk dauguma vairuotojų keliais važiuoja neviršydami leistino maksimalaus greičio. Lakstūnas, jei jis, kaip sakoma, ne visai susipykęs su blaiviu protu, pasivijęs normaliu greičiu važiuojantį vairuotoją, turės

įsitikinti, ar priekyje kelias laisvas, ar nėra pavojaus, kad iš už posūkio, ypač miškingoje vietoje, nepasirodys priešais atvažiuojanti transporto priemonė ir tik tada lenks pavytą. Stai čia ir dingis neleistina rizikos kaina sutauptos kelios minutės. Žodžiu, lakstymas neleistinu greičiu, apart nusizengimo eismo taisyklėms, pavojus sau ir kitiems sudarymo, nieko neduoda. Normaliu, leistinu greičiu važiuojas vairuotojas dažniais atvejais greičiau pasiekia kelionės tikslą, negu mėgėjas lenktyniuoti su vėju.

Reikia įsidėmėti ir dar vieną aplinkybę. Kaip žinoma, daug avarijų įvyksta dėl tos priežasties, kad vienas neleistinai dideliu greičiu lenkia pasivytą transporto priemonę, o kitas iš šalutinio kelio įsuka į pagrindinį. Tas, kuris iš šalutinio kelio įsuka į pagrindinį, ypač grūnteliuose, o ir palyginti siauriose juoda dangą padengtuose keliuose, gerai mato tik priekinę transporto priemonę, įvertina tik jos važiuojimo greitį ir pagal tai derina manevro momentą. Jei prie šalutinio kelio pagrindiniu artėja leistinu maksimaliu greičiu važiuojanti transporto priemonė, besiruošias suklikti į pagrindinį kelią vairuotojas dažnai negali numatyti, kad tuo metu atvažiuojančią transporto priemonę, grubiai pažeidamas eismo taisyklių reikalavimus, lenkia koks nors pramušgalvis. Taigi, esant tokioms situacijai, įvykusios avarijos kaltininku bus tik leistiną greitį viršijęs transporto priemonės vairuotojas. Žinoma, jei sukąs iš šalutinio į pagrindinį kelią vairuotojas savo manevru nesutrukdė pagrindiniu keliu leistinu greičiu važiuojančiai transporto priemoni.

Reido „Greitis“ metu išryškėjo ir dar viena didelė blogybė. Jos metu keliuose buvo sulaukyti 46 girti įvairias transporto priemones vairavę žmonės. Už tokius nusizengimus buvo sulaukyti sunkvežimio vairuotojas Bronius Ladauskas iš Surdegio kolūkio, motociklininkai Antanas Kulvietis iš Svėdasų, Vytautas Radzevičius iš M. Melnikaitės kolūkio, Vaclovas Skalnionis iš „Aukštakalnio“ kolūkio ir daugelis kitų. Kelia nerimą ir tai, kad per nepilną mėnesį net 37 įvairių transporto priemonių vairuotojai vairavo jas neturėdami tam teisės.

Kaip rodo statistika, pagrindinėms avarijų priežastims yra greičio viršijimas, vairuotojų girtavimas ir tai, kad transporto priemonės patikimos neturintiems teisės jas vairuoti žmonėms. Su šiomis blogybėmis turi ryšingai stiprinti kovą ūkių ir organizacijų administracijos, saugaus eismo komisijos ir liaudies draugovės.

A. Miškinis
Anykščių VRS kelių
patulinės tarnybos
inspektorius,
P. Saltis
N. Antanaitis

Juozas Jasiulionis, Škiemonių kolūkio vairuotojas, peržvelgęs nueitą savo gyvenimo kelią, turi ką prisiminti. Vos šešerių metų sulaukęs bežemio valstiečio sūnus išėmė ganyti buožių žąsis, vėliau bernauja Skudutiškyje, Leliūnuose. Kai 1949-aisiais įstėigė kolūks, į jį įstojo ir Jasiulionis. Iš pradžių dirbo laukininkystėje, vėliau paskiriamas brigadininku. Dabar Juozas Jasiulionis jau keturiolika metų vairuoja kolūkio sunkvežimį. Dirba gerai, pavyzdinai, myli techniką. Už tai jam ne kartą buvo įteikti Garbės raštai, piniginės premijos.

Vyt. Bagdono nuotr.

UŽSIENYJE

x JAV prezidentas Dž. Karteris pateikė JAV kongreso senatui svarstyti ir ratifikuoti TSRS ir JAV sutartį dėl strateginės puolamosios ginkluotės apribojimo.

x Argentinos vyriausybė išaiškino pagrindinę organizaciją, kuri šnipinėjo Čilės fašistinės chuntos naudai.

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi sunkvežimiai bei pienovežių vairuotojai ir elektrikai.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių.

Administracija

DANGUOLEI RAGAUSKIENEI

Skaudžia gyvenimo valandą, tragiškai mirus mylimam vyrui, reikiame nuoširdžią užuojautą. Kurklių kolūkio buhalterijos darbuotojai

DANGUOLEI RAGAUSKIENEI

ir vaikams
Netekus mylimo vyro ir tėvelio, nuoširdžią užuojautą reikiame Kurklių kolūkio Džiakaimio sektoriaus gyvulių fermos darbuotojai

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komitetui ir rajono LDT vykdomajam komitetui, Rajono žemės ūkio valdybos darbuotojų kolektyvui, visoms įstaigoms ir organizacijoms, kolūkių valdyboms, draugams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laldojant Stasį Baltroną.

Tėvas. žmona ir vaikai

Mokytojai
ANGELEI DUDIENEI
Sunkia gyvenimo valandą, mirus mylimam mamyteli, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Auklėtiniai

VANDAI LAURINONIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam seseriai, nuoširdžią užuojautą reikiame „Anykščių šilėlio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai

Gyventojų, ūkių ir paruošusių organizacijų dėmesui!

Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ vaisių-uogų supirkimo punktai nuo š. m. rugpjūčio mėn. 1 d. supirks ankstyvųjų veislių, tinkamus pramoniniams perdirbimui obuolius.

Obuoliai superkami nerūšiniai ir mokama už 1 kg. 0,14 rb.

Ūkiai ir paruošinės organizacijos obuolius į perdirbimo cechus pristato pagal iš anksto suderintus grafikus.

Administracija

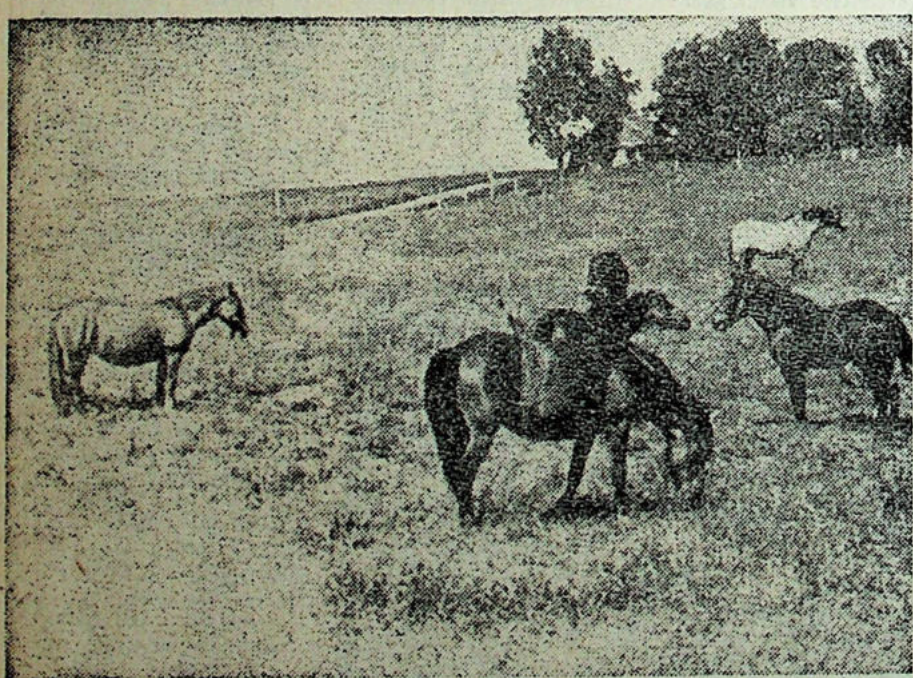
JONUI KAROSUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam seseriai, nuoširdžią užuojautą reikiame

Statybos remonto valdybos mūrinių brigada

Tragiškai mirus ALGIRDUI RAGAUSKUI, nuoširdžiai užjaučiame žmogų, motiną, dukrą ir sūnų.

Kurklių kolūkio Džiakaimio sektoriaus mechanizatoriai ir vairuotojai

Ganykloje.

Vyt. Bagdono nuotr.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.189 Užsak Nr. 1224

Rokiškio kultūros mokykla priima dokumentus į šias specialybes: bibliotekininkystę, režisūros, choro dirigavimo. Bibliotekininkystės ir režisūros specialybei mokslas trunka: baigusiems 11 klasių — 2 metus, 8 klases — 3 metus.

Choro dirigavimo specialybėje mokomasi 4 metus.

Turintieji vidurinį išsilavinimą laiko stojamuosius egzaminus lietuvių kalbos ir literatūros raštu (rašiny), istorijos.

Smulkesnė informacija teikiama mokykloje: Rokiškis, L. Giros 13, telef. 5-24-97, 5-10-03.

Direktorius